

Vestitorul numelui lui Iehova

1 Februarie

Numărul 3

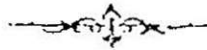
Această revistă vrea să dea ajutor omului pentru a cunoaște scopul lui Iehova Dumnezeu care este relatată în Biblie. În principiu conține acele lucrări biblice, care sunt spre ajutorul martorilor lui Iehova. Aceasta îi face capabili pe cititori pentru studii biblice regulate și se va îngriji și pentru învățători la acele persoane sau grupuri, care se ocupă sinceri cu studierea Bibliei. Este potrivită pentru vestirea prin radio, pentru conferințele publice și articole pentru înțelegerea textelor scripturale.

În vestire, această revistă ține strict de principala numai Biblia. Este neatârnată de confesiunile, sectele, partidele sau dela alte organizațiuni lumești. Stă fără îndoială, cu toată puterea de partea Impărăției lui Dumnezeu care se va întindea sub Cristos, Regele iubit. Nu are docme ci din contră, invită pe toți ca să-i studieze conținutul cu îngrijire și cu ochi critici pe baza Sfintei Scripturi. Nu se amestecă în nicio discuție și nu comunică lucruri individuale.

Aceia cari cercetează serios Biblia, însă nu pot plăti revista, din cauza sărăciei, mizeriei sau a nenorocirii, pot primi revista gratuită, întrucât o cer odată într'un an, în luna Decembrie și arata cauza trimiterii gratuite. Noi stăm cu bucurie în ajutorul lipsiților, însă pretinde regula expedierii, ca să fie cerută în scris, trimiterea odată într'un an.

ATENȚIUNE!

Sunt rugați aceia cari încă n'au trimis abonamentul revistei W. T. pe anul 1933, să binevoiască a trimite abonamentul cât mai urgent. Pentru ușurarea abonamentului, s'a trimis o foaie de comandă tipărită. — Fiecare să trimită abonamentul pe o astfel de foaie, iar adeverința se va trimite îndărăt după contabilulule.

Dor după casa lui Iehova

«Una cer lui Iehova, aceasta o caut: Să locuiesc în casa lui Iehova toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea lui Iehova și să cercetez templul său». Psalm 27:4

PARTEA 6-a

PRESCRIPTIUNILE lui Iehova, pentru aceia, cari devin membrele casei sale, sunt stabilite, și nu sunt supuse la nici o schimbare. Precum el însuși, astfel nici legea sa nu se schimbă. El iubeste pe aceia, cari au încheiat cu el legământ de sacrificii, pentru a face voia lui, și pe cari i-a chemat pentru împărăția sa. Dacă aceștia neglijează să se acomodeze orânduirilor lui stabilite, Iehova lasă să fie avertizați îndeajuns, înainte ce-și execută sentința definitivă asupra lor. În armonie cu aceasta, spune el: „Strigă în gura mare, nu te opri! Înalță glasul ca o trâmbiță, și vestește poporul meu neleguirile lui, casei lui Iacob păcatele ei.” (Isaia 58:1) Aceasta este o poruncă dată rămășiței credincioasă a lui Dumnezeu de pe pământ, pe care prin urmare trebuie să o execute, întrucât vestește solia, aceasta altora, cari sunt aspiranții împărăției sau casei lui Iehova. (Vezi Revista din 1 Aprilie, 1930). În articolul anterior sunt descrise împrejurările în cari Boaz și rudenia cea mai apropiată a Naomei și Rut au stat înaintea judecătoarei compusă din zece judecători la poarta Betleemului. Naomi și Rut nu erau prezente, însă Boaz le-a susținut interesele. În condiția aceasta a reprezentat Boaz aici pe rămășița de pe pământ din timpul împlinirii profeției și este administratorul rămășiței. Boaz reprezintă pe mai departe legea lui Dumnezeu, și în condiția aceasta a jucat el și rolul de prămbrire pentru Isus Cristos. Nu este neobișnuit, că o persoană dintr-o dramă dumnezeiască joacă mai multe roluri, nu numai unul.

În fața judecătoriei, Boaz a atras atenția rudeniei de aproape asupra faptului, că Naomi s'a întors din Moab, și posedă o bucată de pământ ce aparține lui Elimelec, și trebuia acum să se răscumpere sau să se răscumpere. „Apoi a zis celui ce avea drept de răscumpărare: Naomi întorcându-se din țara Moabului, a vândut bucata de pământ care era a fratelui nostru Elimelec. Am crezut de datoria mea să te înștiințez despre aceasta și să-ți spun: Cumpără-o în fața locuitorilor și în fața bătrânilor poporului meu. Dacă vrei să o răscumperi, răscumpără-o; dar dacă nu vrei, spune-mi eu să știu. Căci nu este nimeni înaintea ta care să aibă dreptul de răscumpărare și după aceea nu ai dreptul acesta. Și el a răspuns: O vor răscumpăra.” — 1.3, 4

3 Cel care este mai mare decât Boaz, Cristos Isus, reprezentantul oficial al legii lui Dumnezeu, nu neglijează și nici nu a neglijat, ca să avertizeze în mod convenit pe aceia, cari au primit chemarea pentru împărăție și au devenit apoi neglijenți. „Revista” în repetate rânduri a tras atenția asupra cuvântului lui Dumnezeu cu privire la datorința și vina acelor, cari au primit chemarea pentru împărăție, și a arătat, că le este datorința, să îplinească ceea ce au votat. Acești neglijenți sunt preumbriți aici prin rudenia de aproape, care este în legătură cu cazul din față. „Revista” din îndurarea lui Dumnezeu este o unealtă folosită de Domnul, și de repetate-ori a arătat celor concepuți de spirit, că ce îndatorire li se impune față de Iehova și slujba lui și față de frații lor ilustrați prin Naomi și Rut.

4 Întoarcerea Naomei la Betleem a fost cunoscut în general, și trebuie să conchidem, că rudenia lor de aproape a știut bine și a înțeles pedepin că ce datorință are față de Naomi. El a neglijat așadar să-și îndeplinească datorința, și când a fost chemat înaintea judecării, a știut deja, că ce întrebare îi va pune Boaz. Boaz și-a început cuvântarea cu explicarea, că Naomi s'a întors și are o bucată de pământ de vândut, care aparține lui Elimelec: l-a întrebat apoi, dacă are de gând să-l cumpere. Că numai pe Naomi a amintit-a arată, că poziția lui Rut era numai în urma Naomei, și că așadar în primul rând a stat văduva lui Elimelec, care trebuia să fie răscumpărată. Rut îndeosebi pentru aceea a fost amestecată în afacere, deoarece Naomi era prea bătrână, ca să nască un fiu pentru păstrarea (moștenirea) numelui lui Elimelec. Boaz nu a zis, că trebuie să se ridice o sămânță pentru Mahlon, ci ca bază pentru cazul de față a folosit ridicarea unei sămânțe pentru Elimelec.

5 Cur ocazia aceasta Boaz arată prin împlinirea datorinței față de Naomi și Rut, că frații în Domnul sunt îndatorați ca împrumutat să se ajute într-o păstrare a intereselor lor, să se însuflească și să se încurajeze împrumutat, ca să poarte roazele împărăției și să mângâie pe cei întristați din Sion (Isaia 61:3). Ei fac aceasta, încă liber pe față se fac acenți împrumutat asupra datorințelor lor, și spun: „Dumnezeul tău domnește” — Isaia 52:7.

⁶ Rudenia apropiată a răspuns la întrebarea lui Boaz și a zis: „O voi răscumpăra-o.” Prin aceasta a dat de înțeles, că dispune de mijlocuri pentru răscumpărarea pământului. A văzut aici ceva lucru material, din care putea să curgă pentru el un folos bănesc și o înaintare personală: era deci pentru el de dorit, ca să obțină pământul, care ar fi mărit încă averea sa. Evident, că și-a dat seama, că Naomi era o femeie bătrână ne în stare ca să se mărite, și astfel nici nu se mai putea privi ca un obiect de negoț; ba chiar și atunci, dacă trebuia s'o răscumpere și pe ea, ea ar fi murit nu peste mult și atunci tot el ar fi câștigat deoarece îndatorirea lui față de Elimelec ar fi încetat.

⁷ Fiind pătrunsă de același spirit, spune clasa rudeniei apropiate la împlinirea profeției în înțelesul: „Noi suntem gata să sprijinim și să continuăm lucrul Ilie.” Lucrul lui Ilie însă în cursul războiului s'a sfârșit sau a fost ucis, și clasa Naomi a fost aceia, care în periodul Elimelec a administrării spiritului sfânt al lui Dumnezeu, a executat lucrul. Însă această clasă a „rudeniei apropiate” se codește să recunoască sau să dea atenție lucrului Elisei a adunării, care trebuie să se execute acuma în locul lucrului Ilie.

⁸ Atunci Boaz a intervenit direct pentru cauza Naomei și Rut, și tot în același înțeles pentru rămășița antitipică, și a pus o altă propunere pentru discuția rudeniei de aproape. El a zis: „În ziua în care vei cumpăra țarina din mâna Naomei, o vei cumpăra în același timp și dela Rut. Moabita, nevasta celui mort, ca să ridici numele mortului în moștenirea lui.” (4:5) Interesele Naomei și Rut erau așadar una și aceeași, și aceasta arată, că în dramă au ilustrat, acuma pe clasa rămășiței.

⁹ Elisei a fost deja uns, ca să continue lucrul, pe care Ilie l-a întrerupt; în același fel trebuie și Naomi și Rut, cari împreună ilustrează pe rămășița, să continue lucrul, care justifică numele casei lui Elimelec, care reprezintă casa lui Dumnezeu. (2. Regi 2:12—15) Astfel este arătat precis și clar, că aceia, cari după anul 1918 vor face în adevăr lucrul împărăției, trebuie să facă în armonie cu lucrul preumbrat de Elisei; Elisei a fost uns, ca să ocupe locul și poziția lui Ilie. Măsura îndoită a spiritului, pe care l-a primit Elisei, arată o lucrare de o mai mare întindere, care trebuie să se execute cu un zel mai mare pentru Domnul.

¹⁰ Astăzi nu poate să obțină nimeni „ogorul” sau averea lui Ilie, fără să nu preia îndatorirea și lucrul lui Elisei. (1. Regi 19:16) A stăruii lângă numele și învățăturile unui om mort, chiar să fi fost cât de credincios, a se lipsi de explicațiile scripturale ale acestuia, și a se codi să meargă înainte cu lucrul Domnului prin toate acestea nu se poate cumpăra averea lucrului mort al lui Ilie. Sunt acuma alte și adăugate îndatoriri (ilustrate atât prin Elisei cât și prin Rut), pe cari aceia cari aparțin liniei genealogice regale, și doresc să între și să rămână în casa Domnului, acuma trebuie să le încarce în spînare și să le execute cu credincioșie.

¹¹ Îndatorirea, de a primi și pe Rut, a fost prea mare pentru rudenia de aproape; și tot așa, datorita clasei rudeniei de aproape, ca să ia în mână lucrul Elisei, a fost prea mare. Rudenia apropiată a răspuns lui Boaz cu următoarele cuvinte: „Nu pot s'o răscumpăr pe socoteala mea, de frică să nu-mi stric moștenirea mea: ia tu dreptul de răscumpărare, căci eu nu pot s'o răscumpăr.” (4:6) Cuvintele sale „moștenirea mea” descopăr egoismul lui și arată, că s'a cugetat exclusiv numai la interesele lui proprii și la numele său și a ținut la planurile aceste ale sale, pentruca numele lui propriu să rămână după moarte. Dacă el ar fi luat pe Rut cu „ogorul”, atunci după socoteala lui nu ar fi avut câștig, deoarece copilul ei ar fi moștenit pământul, și prin aceasta averea lui (a rudeniei de aproape) s'ar fi micșorat cel puțin cu suma pe care trebuia s'o plătească Naomei pentru pământ. Fără îndoială a avut deja o soție (care reprezintă spiritul și influența Izabelei: Apocalips 2:20—23), căreia nu a îndrăznit să-i facă scandal. Dacă clasa „rudeniei apropiate” și-ar fi asumat spiritul Rut și lucrul Rut și ar fi executat lucrul, atunci lumea și îndeosebi partea eclesiastică a lumii s'ar fi scandalizat, și aceasta nu și-ar fi putut permite, deoarece prin aceasta ar fi atras asupra lor mâniă organizației Diavolului. Clasa rudeniei de aproape trebuia să continue, să se folosească de o „vorbire măgulitoare și politicoasă”, și nu trebuia să spună nimic despre organizația lui Satan, pentruca poziția lor proprie și renumele lor, ban să se păstreze și să nu sufere pagubă. Așadar este o chestiune ușoară a identifica clasa preumbrată de „rudenia de aproape” în timpul prezent.

¹² Boaz a chemat în fața judecării pe această rudenie apropiată, ca să dea socoteala, chiar așa precum și Isus a cerut socoteala dela servul cu un talant. Cristos Isus mai marele decât Boaz acuma este în templul său, și invită pe clasa cu un talant, să dea socoteala despre interesele împărăției încredințate ei, și socoteala această arată că refuză să asculte de Domnul. Rudenia apropiată a Naomei a răspuns lui Boaz și a zis: „Ia tu dreptul de răscumpărare.” Aceasta sună exact așa cum a răspuns clasa servului cu un talant Domnului: „Mi-a fost teamă și m'am dus de și-am ascuns talantul în pământ; iată-ți ce este al tău.” — Matei 25:24:30; Malachi 3:1—5.

¹³ Iehova a găsit de bine, ca să țină în taină numele rudeniei apropiate, și astfel însemnarea tace cu privire la numele lui. Intrucât însemnarea biblică vine în discuție, numele lui este șters. „Numele celor răi putrezește.” Proverbe 10:7) Purtarea rudeniei de aproape reprezintă o clasă de servi necredincioși, despre care Isus a zis: „Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în înșurăcarea dinților”. (Matei 25:30) „El va tăia în două, și soarta lui va fi soarta fătarnicilor.” — Matei

11 Cei ce au spiritul lui Isus Cristos și zelul caracteristic casei lui Iehova, cu bucurie împlinesc datoria, pe care ar fi putut-o face servul leneș, pe care însă el a neglijat-o. Rămășița credincioasă devine o parte a servului ales, și devine astfel „servul credincios și înțelept”. Astfel vedem, că Boaz, a reprezentat în icoană pe Cristos Isus, pe principel și Capul „servului” precum și pe rămașița, care formează o parte a „servului”. Legea dată lui Israel, care-i prescria, cum trebuie să procedeze cu un om, care refuză să ia în căsătorie văduva fratelui său mort, sună dupăcum urmează: „Dacă omul acesta nu vrea să ia pe cumnată-sa, ea să se suie la poarta cetății, la bătrâni și să spună: Cumnatul meu nu vrea să ridice în Izrael numele fratelui său, nu vrea să mă ia de nevasta după dreptul de cumnat. Bătrânii cetății să-l cheme, și să-i vorbească. Dacă el stăruiește și zice: Nu vreau s'o iau, atunci cumnată-sa să se apropie de el în fața bătrânilor, să-i scoată încălțăminte din picior, și să-l scuie în față. Și luând cuvântul, să zică: Așa să se facă omului, care nu voește să ridice casa fratelui său. Și casa lui se va numi în Izrael casa celui descălțat.” (5. Moise 25:7-10) „Moab este ligheanul în care mă spăl; peste Edom îmi arunc încălțăminte.” — Psalm 60:8.

15 O altă procedură a fost aplicată în cazul Naomei și Rut pentru a confirma și sigila ceea ce s'a hotărât. Aproape toți oamenii de pe pământ au avut o anumită procedură cu un contract de vânzare și cumpărare a unui pământ. Dreptul general, care izvoarește din dreptul obiceiului, nu cunoaște un „zapis” de predare, pe baza căreia să predi o avere imobilă.

16 Izraeliții erau poporul lui Dumnezeu, înainte ce s'a dat legea acestui popor pe muntele Sinai, și fără îndolală erau obiceiuri, care erau respectate de ei, s'au folosit de acest drept cu ocazia predării unui imobil vândut. Insemnarea dumnezeiască zice în Rut 4:7, 8: „Odinioară în Izrael, pentru întărirea unei daraveri de răscumpărare sau de schimb, omul își scoate încălțăminte și o dădea celui alt: aceasta slujea ca mărturie în Izrael. Cel ce avea drept de răscumpărare a zis dar lui Boaz: Cumpără-o pe socoteala ta! Și i-a scos încălțăminte. „Nici Naomi și nici Rut nu erau prezente la judecată, ca să scoată încălțăminte. Boaz însă era acolo, ca să le reprezinte. În loc să urmeze precis cerințele legii, s'a aplicat un obicei de mai înainte, pe baza căreia rudenția de aproape el însuși și-a desfăcut încălțăminte. Aceasta a fost o procedură de bună voie din partea rudenției de aproape, de a depune abdicarea deplină dela dreptul său, și a reprezentat hotărîrea lui de bunăvoie de a nu face nimic.

17 Aceasta ilustrează foarte bine pe clasa „servului rău”, care refuză, ca să fie un martor pentru Numele lui Iehova, „Dumnezeu împăratul meu”, ca să vestească ziua răzbunării lui Iehova contra organizației lui Satan și să reprezinte cu credincioșe împărăția sa și s'o vestească. În timp

ce „clasa servului rău” procedează astfel. Își scoate încălțăminte „răvinei evangheliei păcii” (Efeseni 6:15) Un om încălțat numai cu o jumătate încălțăminte face impresia unui nebun, schiopătează și se tărește de ici colea și devine un obiect de răs. Dumnezeu tratează pe un om, care și-a lepădat legământul, ca pe unul, care merită să fie rușinat, și aceasta se ilustrează simbolic prin scuipare în față. — 1. Moise 12:11.

18 Despre rămășița credincioasă de pe pământ stă scris: „Cât de frumoși sunt pașii tăi cu încălțămintele tale.” (Cânt. Cânt. 7:1) „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc evanghelia!” (Romani 10:15; Isaia 52:7, 8) Aceste cuvinte frumoase ale Scripturii nu se pot aplica la aceia, cari numai o jumătate de încălțăminte au. Pentru aceasta trebuie să se aștepte dela clasa preumbrită în drama aceasta de rudenția de aproape, că va fi acoperită de rușine din partea lui Iehova: și aceasta se arată în icoană prin scuipare în față și prin aceea, că unora ca aceștia li se ia privilegiul, de a vesti Numele lui Iehova și împărăția sa. Aceasta este clasa, care a lepădat haina de nuntă. (Matei 22:11-13) Domnul dă acestei clase numele „servul rău și leneș”; deci interesele împărăției sunt luate dela aceștia, și date clasei credincioase, a rămășiței preumbrite de Rut. (Matei 24:47) „Luați-i dar talantul, și dați-l celui ce are zece talanți.” — Matei 25:28.

19 Boaz cu bucurie a preluat privilegiul sau îndatorirea, de răscumpărare. „Atunci Boaz a zis bătrânilor și întregului popor: Voi sunteți martori azi, că am cumpărat din mâna Naomei tot ce era a lui Elimelec, al lui Chilion și al lui Mahlon.” (4:9) Din partea din urmă a acestui text reesă, că Rut a reluat o poziție subordonată Naomei, și că ea numai pentru aceea intră în discuție, deoarece pășește în locul Naomei ca înlocuitoare în căsătorie. Boaz a cuprins-o și pe Rut în cumpărare sau răscumpărare, pentruca numelui mortului Elimelec, și nu fiului lui Elimelec, să ridice o sămânță. Boaz a declarat în prezența judecătorilor: „Mi-am cumpărat de asemenea de nevastă pe Rut, Moabita, nevasta lui Mahlon, ca să ridic numele mortului în moștenirea lui, și pentruca numele mortului să, nu fie șters dintre frații lui și din poarta locului lui. Voi sunteți martori azi despre aceasta.” — 4:10.

20 Mahlon, primul bărbat a lui Rut, a neglijat să ridice sămânță numelui lui Elimelec, și chiar rudenția de aproape asemenea a nesocotit și a refuzat, ca să păstreze numele, ridicând o sămânță; pentru aceea a pășit Boaz în spărtura cauzată astfel și a îndeplinit chiar lucrul acesta. Rut a fost folosită ca un membru care ține legătura între Naomi și Boaz, pentru a duce la capăt acest lucru. Rut, subordonată fiind Naomei, a avut parte din moștenirea lăsată de Elimelec, deoarece s'a căsătorit cu fiul său Mahlon. Partea aceea din moștenirea lăsată de Elimelec, care a căzut pe Orpa, a rămas Naomei, deoarece Orpa a neglijat și s'a codit, să rămână la Naomi, anume la organizația lui Dumnezeu. Cu toată

s'a pregătit, ca să meargă spre Betleem. Totuși s'a întors înapoi la Moab o icoană a organizației lui Satan. Intrucât Rut a fost numai nora lui Elimelec și a Naomei, astfel un copil, care se va naște lui Boaz prin Rut, rudenia lui cu Elimelec nu ar avea-o prin Rut, ci prin Boaz a doua rudă apropiată a lui Elimelec. Deoarece Boaz a cumpărat toate drepturile Naomei și pe mai departe și pe Rut a cumpărat-o, de soție, astfel copilul dela Rut și Boaz urma să moștenească toată averea bunicului său Elimelec, și de a avea aspirație la aceea, de a împlini promisiunea, pe care Iehova a dat-o casei lui Iuda. În timp ce raportul genealogic a regelui lui Izrael a fost clarificată, a fost preumbrat și o altă parte importantă a scopurilor lui Dumnezeu, pentruca în viitor să se îplinească.

²¹ Boaz a pășit cu fața deschisă înaintea judecării și a poporului și a declarat scopul său, de a cumpăra țarina Naomei inclusiv toate drepturile ei și a celor doi fii ai ei, și pe Rut de nevastă; și astfel a fost un martor public împotriva rudeniei apropiate, care de fapt a înșelat pe văduva Naomi și pe străina Rut. Cristos Isus, mai marele decât Boaz, marele judecător în templu, judecă și desparte pe cei necredincioși de cei aprobați și totodată este un martor împotriva celor necredincioși. „Iată voi trimit pe solul meu; el va pregăti calea înaintea mea. Și deodată va intra în templul său Domnul, pe care-l căutați: adică solul legământului, pe care-l doriți. Iată, că vine, zice Domnul oștirilor. Mă voi apropia de voi pentru judecată, și mă voi grăbi să mărturisesc... împotriva celor ce opresc plata sămbriașilor, cari asupresc pe văduva (pe clasa Naomi) și pe orfan (clasa Rut), nedreptătesc pe străin (aceiaș clasă ca Rut), și nu se tem de mine, zice Domnul oștirilor.” — Malachi 3 : 1, 5.

²² În anul 1918 a început Domnul Isus judecata sa în templul, și judecata aceasta a ajuns mai întâi la aceia, cari au afirmat că aparțin casei lui Dumnezeu sau a organizației sale de pe pământ. „Societatea”, cum s'a descris mai de vreme în „Revistă” ca Societatea de Biblii și Tractate, a fost valabilă și este și azi ca organizația lui Dumnezeu de pe pământ, intrucât este o parte a aceleia. Au fost unii, cari odinioară erau activi în organizație, cari au primit chemarea pentru împărăție, și astfel erau aspiranții împărăției, ei însă au refuzat, ca să asculte de poruncile Domnului și să continue cu lucrul mărturiei; aceasta au făcut-o prin aceea, că s'au retras și au pășit ca contrari față de lucrul Domnului. Ei caută să împiedece progresul lucrului și se luptă contra Societății. Ieșirea și dușmănia contrarilor nu a rămas în taină. Boaz a declarat pe față înaintea judecării, că el cu bucurie preia îndatorirea, pe care a refuzat-o rudenia de aproape. În felul acesta a dat o ilustrație simbolică a organizației lui Dumnezeu de la congresul cel mare dela Columbus (Ohio) în anul 1931, precum și a celor din aceiaș credință scumpă depe întreg globul pământului, intrucât toți aceștia au votat o hotărîre, în care au

vestit primirea cu bucurie a numelui dat lor de Iehova, și au luat asupra-le îndatorirea, ca în calitate de martorii lui Iehova să pună mărturie despre Numele și împărăția sa, ceea ce clasa „rudenii apropiate” a lepădat. În felul acesta a invitat rămășița credincioasă pe toți, ca să dovedească faptul, că în nici un fel nu stă în legătură cu organizația lui Satan, ci din contră este devotat pedepplin organizației lui Dumnezeu și prin îndurarea sa va continua să vestească Numele și împărăția lui Dumnezeu. Publicarea broșurei „Împărăția” vestește națiunilor „creștinătății” și îndeosebi domnilor acestora și pe mai departe și clasei „servului rău”, că rămășița a primit numele lui Iehova și cu bucurie a preluat îndatorirea aceasta. Justificare Vol. I., asemenea îndreaptă atenția asupra acestui fapt. — Ezechil 24 verset. 15—18.

²³ Afară de aceasta icoana mai descopere, că Cristos Isus mai marele decât Boaz, invită pe față pe clasa Naomi-Rut, anume pe rămășița credincioasă cu devotament, intrucât o face tovarăsa lui întru justificarea Numelui lui Iehova. Faptele arată, că aceasta s'a întâmplat aproximativ în toamna anului 1922, când Iehova a dat un nou poporului său, ceea ce însă rămășița numai în anul 1931 a început să observe și să aprecieze în adevăr. — Fapte 15 : 14; Ioil 2 : 27—29.

Martori

²⁴ Unii erau martori ai harului revărsat de Iehova peste rămășiță, și-i doreau reușită, pânăcând alții erau siliți, să fie prezenți ca martori, cu toate că nu i-au dorit nici un bine. „Tot poporul care era la poartă și bătrânii au zis: Suntem martori! Domnul să facă pe femeia care intră în casa ta, ca Rahela și ca Lea, cari amândouă au zidit casa lui Izrael! Arată-ți puterea în Efrata, și fă-ți un nume în Betleem!” (4 : 11) Chiar și rudenia de aproape, necredinciosul asemenea trebuia să fie un martor. Un număr de contrari în calitate de reprezentanți au fost prezenți la primirea hotărîrei la marele congres în Columbus în anul 1931 și au fost siliți să vadă ce s'a întâmplat, cu toate că contrarii nu au luat parte la ea. Aceasta se pare să preumbreze o împlinire de îndată a Apocalips 3 : 9. Oamenii cu bun simț din lume, cari au observat, predarea cu credincioșie a rămășiței față de Dumnezeu, au dat dovadă de simțământul lor pretenos. Toți bătrânii ca reprezentanți ai organizației lui Dumnezeu, cu bucurie au pus mărturia și au rugat pe Dumnezeu să dea progres lucrului justificării Numelui său. Simțământul bun față de organizația pământească a lui Dumnezeu, este arătat în următoarele cuvinte a Scripturii: „Arată-ți (tu, Boaz, clasa împărăției) puterea (altfel: câștigă bogății sau puterea) în Efrata.” Cu alte cuvinte: Să fie toți credincioși Numelui lui Iehova și să aducă mult rod, în timp ce poartă roadele împărăției. „În aceasta este mărit Tatăl meu, ca să aduceți rod, mult, și-mi veți fi ucenici.” (Ioan 15 : 18)

Partea ultima a versului 11: „Fă-ți un nume în Betleem”, este tradusă de Rotherham cu „vestește un nume în Efrata”. Rămășița, care este o parte a Cristosului, trebuie să vestească numele și împărăția lui Iehova, deoarece acum este martorul lui depe pământ. Aceștia trebuie să preamărească Numele și împărăția lui Iehova. Credincioșii fac aceasta acum din îndurarea lui Dumnezeu. „Sămânța pe care ți-o va da Domnul, prin aceasta tânără femeie, să-ți facă o casă asemenea casei lui Peret, care s'a născut lui Iuda din Tamar!” (4:12) Acest Peret este în linia genealogică, care a condus la David și la Isus. (1. Moise 38:8—30) Cuvintele: „Sămânța, pe care ți-o va da Domnul prin aceasta tânără femeie”, arată că toată onoarea se da lui Iehova, ceea ce i se cuvine pe drept.

Domnitorul preumbrît

²⁵ „Boaz a luat pe Rut, care i-a fost nevastă, și el a intrat la ea. Domnul a făcut-o să zămislească, și ea a născut un fiu.” (4:13) Prin faptul, că Iehova a dat lui Boaz și Rut un fiu, a arătat aprobarea lui, privind înainte la justificarea Numei și Cuvântului său. anume, că din coapsele lui Iuda va veni un domnitor și un Legiutor. Nu puterea corporală a lui Boaz și Rut a fost aceea care a pus la cale nașterea fiului, deoarece Dumnezeu a fost acela, care a dat creșterea. (1. Corinteni 3:6) Iehova Dumnezeu a rulat drama cărții Rut, și astfel orice laudă față de creaturi în relația aceasta este incompetentă. Iehova Dumnezeu a adus la iveală pe Puternicul, care trebuie să guverneze pe toate națiunile depe pământ și să fie justificatorul Numei său mare.

Mireasa preumbrită

²⁶ Când Rut a devenit nevasta lui Boaz (și relația aceasta, cuprinde pe Naomi, întrucât Rut a fost înlocuitoarea Naomei), reprezintă ea în icoană pe Rămășița, cum este logodită lui Cristos, mirele ei viitor; și astfel ilustrează clasa aceasta pe cei binecuvântați, cari vor fi invitați la ospățul de nuntă a Mielului. (Apocalips 19:9) Faptele se par să arate clar, că împlinirea acestei părți a dramei profetice începe cu „Ziua” congresului poporului lui Dumnezeu în Septembrie 1922, și deatunci până la timpul, când următoarele cuvinte ale lui Iehova găsesc aplicarea lor adevărată: „Și te vei numi cu nume nou, pe care-l va numi gura lui Iehova. Nu te vei mai numi „părăsită”; nici țara ta nu se va mai numi: „deșartă”; ci te vei numi „plăcerea mea este într'însa,” și țara ta: „măritată”; căci Iehova are plăcere în tine, și țara ta va fi măritată. Căci precum tânărul se se însoară cu o fecioară, așa fiii tăi se vor însura cu tine; și precum mirele se bucură de mireasă, așa Dumnezeuul tău se va bucura de tine.” — Isaia 62:2, 1, 5.

²⁷ Femeile au zis Naomei: „Binecuvântat să fie Domnul, care nu te-a lăsat lipsită azi de un băr-

bat cu drept de răscumpărare, și al cărui nume va fi laudat în Izrael. Copilul acesta îți va înviora sufletul, și va fi sprijinul bătrânețelor tale; căci l-a născut noru-ta, care te iubește, și care face pentru tine mai mult decât șapte fii naturali.” — 4:14, 15.

²⁸ Că Naomi a fost mai mult feliicitată, decât Rut, se pare să dovedească clar, că legal copilul a fost a Naomei și fructul trupului ei și moștenitorul averii lui Elimelec. (5. Moise 25:6) Astfel Naomi în tovărășie cu Rut reprezintă clasa aducătoare de rod, mireasa lui Cristos, care are o parte la justificarea Numei și Cuvântului lui Iehova. Rut a avut o mare dorință să devină o membră a casei lui Iehova, aceasta însă nu ar fi putut-o realiza și a o pune la cale prin năzuințele sale proprii. Iehova Dumnezeu a răsplătit credința lui Rut, deoarece ea a ținut cu credințioșie la organizația lui Dumnezeu, care în icoană este ilustrată prin Naomi.

²⁹ Cristos Isus, „Marele Boaz”, este folosit de Iehova, ca prin rămășița, ilustrată prin Naomi și Rut, să aducă la iveală Numele lui Iehova; și Numele acesta se face renumit astăzi în partea pământescă a organizației lui Dumnezeu și trebuie încă să fie renumit peste întreg pământul. A trecut oareșcare timp după 1922 când rămășița preumbrită de Naomi și Rut a început să recunoască, că Numele lui Iehova este chestiunea cea mare discutată, și că „Cel prea înalt” vrea să-și facă un nume. (Vezi articolul: „Cine va onora pe Iehova?” din broșurile apărute în 1926). Din pricina credințioșiei sale, numele Isus asemenea a fost făcut renumit, și Iehova îi dădu un nume, care, înafară de numele Iehova, este mai presus de toate numirile, și a poruncit, ca sub Cristos Isus să se închine fiecare genunchi și fiecare limbă să mărturisească, că el este Cristos spre onoarea lui Dumnezeu. (Filipeni 2:9—11; Efeseni 1:20, 21) Este interesant, că numele Boaz, care în icoană a reprezentat pe Cristos Isus, și nu numele fiului său Obed, a fost renumit în Izrael. Iehova a folosit cartea Rut, ca atenția tuturor s'o îndrepte la Boaz. De acum încolo numele Rut nu se mai amintește, cu atât mai mult însă Naomi; și aceasta arată, că Naomi reprezintă în mod deosebit Sionul, femeia sau organizația lui Dumnezeu și că Rut devine o parte a organizației.

³⁰ Fiul născut lui Boaz și Rut a fost conceput pentru păstrarea numelui Elimelec („Dumnezeu este împărat”). Astfel cuvintele „îți va înviora sufletul și va fi sprijinul bătrânețelor tale”, arată la faptul, că Dumnezeu, împăratul vecinicii va înviora și inoi puterea adunării sale, a rămășiței sale în ultimele zile pe care le petrece pe pământ, la înalte bătrânețe. În armonie cu aceasta stă scris: „Am fost tânăr și am îmbătrânit, dar n'am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea.” — Psalm 37:25.

³¹ Expresiunea iubirei dintre Naomi și Rut, care s'a arătat la aceste două femei, îndreaptă atenția asupra iubirei, care există între toți membrii ră-

mășiței și unitatea și predarea lor către Dumnezeu și împărăția sa, care trebuie să se dovedească. „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții: cum v'am iubit eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.” — Ioan 13:34, 35.

³² „Naomi a luat copilul. L-a ținut în brațe, și a văzut de el. Vecinele i-au pus nume, zicând: Un fiu s'a născut Naomei! Și l-au numit Obed. Acesta a fost tatăl lui Isai, tatăl lui David.” — (4:16, 17) Naomi așa s'a îngrijit de copil, cași-cum ar fi fost al ei propriu, și pentru aceasta ziceau: „Un fiu s'a născut Naomei”. Rușinea sterpiei sale a fost luată atunci, și aceasta arată foarte frumos, cum se va înlătura rușinea Sionului, a organizației lui Dumnezeu. Profetul lui Iehova descrie procedura aceasta în Isaia 54:1-7.

³³ Copilul a primit numele Obed. Numele înseamnă „închinător” sau „unul care slujește”. Aceasta voia să arate, că vor fi unii, cari vor cunoaște, că rămășița lui Dumnezeu de pe pământ reprezentată prin Naomi și Ruț, formează o parte a servului ales al lui Iehova, în care-și găsește plăcere sufletul său. (Isaia 42:1) Acest copil Obed, ilustrează în umbră și pe copiii Sionului, cari se vor naște după durerile de facere. (Isaia 66:8, 9) Numele „Obed”, ilustrează clasa pe care Domnul la venirea sa la templul său o găsește credincioasă, și pe care o face cunoscută, ca pe „servul credincios și înțelept”, căreia îi încredințează toate interesele împărăției sale. — Matei 24:45—47.

³⁴ „Iată sămânța lui Pereț. Pereț a fost tatăl lui Hețron; Hețron a fost tatăl lui Ram; Ram a fost tatăl lui Aminadab; Aminadab a fost tatăl lui Salmon; Salmon a fost tatăl lui Boaz; Boaz a fost tatăl lui Obed; Obed a fost tatăl lui Isai; Isai a fost tatăl lui David.” (4:18—22) Aici se enumără generațiunea dela Pereț și până la David. Intre Obed și Isai nu este amintit nimeni. Se datorește oare aceasta neînsemnătății membrilor de legătură, sau că fiecare ar fi trăit dela următorul până la Isai la câte o etate înaltă, și atunci la etatea înaltă ar fi conceput fiecare pe fiul său? Concluzia din urmă este sprijinită prin cuvintele raportului dumnezeesc. „Cei trei fii mari ai lui Isai urmaseră pe Saul la război... David era cel mai tânăr.” David era al optălea fiu al lui Isai. (1. Samuil 17:13, 14) „Și David era fiul Efratitului aceluia din Betleemul lui Iuda, numit Isai, care avea opt fii. Pe vremea lui Saul, el era bătrân înaintat în vârstă.” — 1. Samuil 17:12.

³⁵ Matricula genealogică dată aici nu este uscată și neînsemnată, ci lasă, ca cartea Rut să apară ca importantă și documentară. Dumnezeu a urmărit un scop important cu întocmirea acestei matricole în acest loc. Incepe cu Iacob când era în Canaan, și înainte ce s'a coborât în Egipt, și merge maideparte până la nașterea lui David, care deveni împărat. Pereț amintit mai întâi s'a născut în Canaan, înainte ce Iuda s'a coborât cu Iacob în Egipt. (1. Moise 38:27—29) Pereț a conceput pe Hețron, în Egipt în timpul celor 215 ani de petrecere a Izraeliților în Egipt.

Atât Pereț, cât și Hețron murira în Egipt. (1. Moise 46:12. Urmează din aceasta că Hețron a născut pe Ram, în vreme ce era încă în Egipt, și probabil, că în timp ce trăia Iosif. În Matei 1:3 este amintit Aram, și numele lui înseamnă „Poartă înaltă”. Ram era fratele lui Chelubai sau Caleb (1. Cronica 2:9), străbunul lui Bezaleel, care a zidit cortul întrunirii în pustiu. (1. Cronica 2:19, 20; 2. Moise 31:1. 2. Ram a născut pe Aminadab, în timp ce era în Egipt. Numele lui înseamnă „un bărbat darnic” sau un „popor inimos”. Aminadab a născut pe Nașon încă în timpul când era în Egipt, și înainte de ieșirea Izraeliților, probabil pe timpul nașterii lui Moise. Cu ocazia eșirii, Nașon a fost făcut căpetenie peste seminția lui Iuda. (4. Moise 1:1—7; 2:3) Nașon a fost amestecat în răscoala din pustiu și a murit acolo. Numele lui înseamnă „vrăjitor” (4. Moise 14:1—38) Nașon a zămislit pe Salmon (Salma), ori cu scurt înainte de ieșire, ori îndată după aceea, pentru că la începutul ieșirii nu putea să aibă mai mult decât douăzeci de ani; deoarece a intrat în pământul Canaan cu Iosua și a luat parte la asedierea Iericonului. În Iericon Salmon a întâlnit pe Rahab, meretrica și a luat-o în căsătorie; și din această căsătorie a lui Salmon și Rahab, s'a născut Boaz, numele căruia iesă clar la iveală în cartea Rut. Numele lui Boaz este amintit pe maideparte în Matei 1:5.

³⁶ Este interesant a observa aici, că în linia genealogică conducătoare la David și Isus, au fost introduse trei femei, cari din partea criticilor făcârnici ai Bibliei, au fost sigilate ca desfrăpate; două dintre ele au stat fără îndoială, înafară de legământul, pe care l-a încheiat Dumnezeu cu Izrael, și probabil, că și cealaltă a fost înafară de acest legământ. Aceste trei femei au fost Tamara, Rahab și Rut. Fiecare dintre ele a dovedit, că a respectat legea și Numele lui Dumnezeu și a dorit cu sinceritate, să-l servească, pe El și pe poporul lui. Fiecare dintre aceste trei femei, chiar la vremea potrivită s'a pus în spărțura liniei și a plantat maideparte numele lui Iuda. Iehova și-a dat cuvântul, că seminția aceasta, va aduce la iveală justificarea Numelui său. Onan a refuzat să se căsătorească cu Tamara, ca cumnat, și să ridice o sămânță fratelui său mort; și Dumnezeu l'a omorât. Mai târziu însuș Iuda, fără să fi știut de aceasta, a intrat în legătură cu Tamara și a luat-o în căsătorie; iar ea a născut pe Pereț prin Iuda, și acest Pereț este începutul pomului de familie, care duce la David. Rahab, curva din Iericon a fost luată în căsătorie de Salmon, care a zămislit prin ea pe Boaz. Rahab a fost aprobată și miluită din partea lui Iehova, nu pentru că a fost o curvă, ci netinând seamă de acest fapt, pentru că ea a avut credință în Dumnezeu și l'a servit; și din pricina aceasta a fost păzită. „Prin credință n'a perit curva Rahab împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință”. (Evrei 11:31) „Tot așa, curva Rahab n'a fost socotită și ea neprihănită prin fapte, când a găzduit pe solii și i-a scos afară pe altă

cale?" Iacob 2:25 Credința ei în legătură cu fapta ei de devotament față de Dumnezeu a adus mântuirea ei.

¹⁷ Femeia a treia este Rut, Moabita, pe care a luat-o în căsătorie Boaz, și fiul căreia prin Boaz, a fost Obed, și Obed a fost tatăl lui Isai; fiul al optulea și fără îndoială cel din urmă a fost David, pe care Dumnezeu l-a uns rege peste Izrael, și care în mod deosebit a preumbrit pe Cristos Isus, Regele regilor. Faptele acestea sunt amintite aici ca demne de atenție, ca prin aceasta a stabilit, că Dumnezeu nici pe una din aceste femei nu le-a apărut din cauza, că doar ar fi putut dovedi o așanumită „desvoltare de caracter”, ei pentru iubirea lor arătată față de El și din pricina faptelor lor credincioase.

¹⁸ Desigur, că Salmon (Salma) în Betleem a născut pe Boaz, deoarece orașul acesta a fost răsplata sau moștenirea lui Salmon, și el a fost cunoscut ca tatăl Betleemului. (1. Cronica 2:51, 54). Salmon era deja un om mai în vârstă, când a luat de nevastă pe Rahab; astfel Boaz a fost fiul lui Salmon în zilele bătrâneței sale. În același fel a fost născut David, ca al optulea fiu al lui Isai, când acesta era deja bătrân tare. Se pare deci că nu este nici un motiv pentru presupunerea, că între Obed și Isai ar fi fost rupturi în pomul familiar.

Casa lui Iehova

¹⁹ Cartea Rut ridică însemnătatea justificării Numei lui Iehova. Dă pe mai departe încă o dovadă că scopul lui Iehova, de a întemeia organizația sa principală, s'a desvoltat măiestros neîntrerupt din timpul lui Avraam începând. Satan într-adevăr a căutat să împiedece fiecare pas, și a euzetat fără îndoială, că se poate amesteca cu reușită în scopurile lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a îngăduiut să-și continue calea nelegiuită și să creadă, că el va zădărnici hotărîrea lui Dumnezeu, de a aduce la iveală o sămânță și o împărăție, care va nimici pe el (Satan) și pe organizația lui. Este din cale afară de interesant a urmări desvoltarea pe mai departe a scopului lui Iehova, care a dus la ungerea regelui David, care a preumbrit pe Cristos Isus, Regele regilor.

²⁰ Avraam a locuit în Caldea, la răsărit de râul Eufurat; el a auzit porunca lui Iehova, ca să plece într-o țară necunoscută, și el a dat ascultare acestei porunci. El a trecut peste Eufurat, probabil, că pela izvorul râului, și a călătorit în spre sud către Canaan, unde l-a trimis Iehova. Cu toată că Iehova a promis lui Avraam un fiu, o sămânță, în care trebuie să fie binecuvântate toate națiunile de pe pământ, totuși așa se păru că sămânța aceasta promisă se va zădărnici, deoarece din punct de vedere omenesc atât Araam cât și Sara au depășit vârsta, de a mai da naștere la copii. Credința lui Avraam în Dumnezeu totuși a fost tare, și când era de vre-o o sută de ani, Dumnezeu a răsplătit credința lui, și a făcut, că Sara a născut pe Isac, care a preum-

brit pe Cristos, Regele. (Romani 4:19) Avraam a ilustrat în icoană pe Iehova; Sara, nevasta sa, a preumbrit pe organizația lui Dumnezeu, și Isaac a fost o icoană a Fiului iubit al lui Dumnezeu, Cristos Isus; nașterea lui Isaac a preumbrit o săltare de bucurie pentru timpul, când va lua început împărăția. (Galateni 4:21—31; Isaia 54:1—8. Promisiunea regală a lui Dumnezeu, prin intervenția minunată a lui Iehova, a fost dată lui Iacob, fiul lui Isaac. Iacob a fost tatăl lui Iuda, căpetenia seminției, căreia s'a dat promisiunea dumnezeiască, că din ea va veni regele, care trebuie să stăpânească lumea. (1. Moise 49:10) Iuda a devenit tatăl lui Pereș prin Tamara, noru-sa, sub niște împrejurări, pe cari criticii Bibliei le-ar numi nerușinate. Se pare să fie cu totul clar, că Iehova a aranjat împrejurările nașterii lui Pereș, ca să poată deveni un membru în pomul familiar care duce la Rege. Aici cartea Rut preia linia genealogică și o duce mai departe până la David.

²¹ Faptul, că în pomul familiar din cartea Rut nu mai ocupă loc nici o generațiune în legătură, arată, că fiecare din bărbații amintiți, a ajuns o vârstă înaltă, înainte ce a zămislit pe fiul amintit în pomul familiar. Așa se pare cașicum mereu ar fi fost anumite greutăți, de a continua linia genealogică regală. Iehova și-a dat cuvântul, că justificatorul trebuie să vină din seminția lui Iuda, și pentru aceasta a căutat Satan să facă turburări în conștinuarea genealogică a acestei seminții. În diferite vremuri se părea, ca șicum Cuvântul lui Dumnezeu ar fi dat greș, și de fiecare dată Iehova a intervenit la timpul potrivit, chiar așa cum este demonstrat aceasta în cartea Rut. Numele și Cuvântul lui Iehova vor triumfa, și nici o putere nu poate să i se opună cu reușită.

²² Indecursul tuturor acestor secole, Iehova a înaintat amăsurat voinței și scopului său, cu clădirea casei sau capitalei organizației sale, în care ocupă un loc de adăpost (locuință) oficial, prin Cristos Isus, capul organizației numit în mod legal. Iehova nu a silit pe nimenea, să intre în casa aceasta. El nu a invitat niciodată pe vre-o creatură, ca să păsească în casa sa, până ce nu a dat dovadă despre o dorință hotărîită și adevărat sinceră, a face aceasta, și apoi s'a obligat solemn, să facă voia lui Dumnezeu. Pentru aceasta a lăsat să scrie profetul său: „Una cer lui Iehova, aceasta o caut: Să locuiesc în casa lui Iehova toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea lui Iehova, și să cercetez templul său.” — Psalm 27:4.

²³ Rut a avut această dorință poruncitoare și adevărată, care este exprimată în cuvintele amintite mai sus a psalmistului, și ea a luat o atitudine hotărîită de partea lui Iehova, când a răspuns Naomei, că dorește ca Iehova să-i fie Dumnezeu pentru totdeauna. Rut și-a dovedit iubirea față de Iehova, întrucât cutoată sârguința a căutat să-l servească. Fără îndoială, or fi fost unii în Izrael, cari nu ar fi lăsat intrarea lui Rut în familia lui Iuda; și tot asemenea sunt și azi unii,

cari afirmă, că sunt în legământ cu Dumnezeu, cari însă, ar dori să îndepărteze din familia lui, din serviciul și casa lui, pe aceia, cari în aceste zile din urmă au intrat în serviciul lui Iehova. Clasa „rudeniei mai de aproape” chiar aceasta o face. Aceștia nu iubesc pe Dumnezeu, și Iehova pe aceștia nu-i va păzi.

„Iehova lasă să se arate clar prin cărțile Estera și Rut, că el alege pe aceia, cari vor fi membrele casei sale regale. El accentuează faptul, că pe bărbații și femeii nu-i alege din cauza distincției lor exterioară sau pentru caracterul lor plăcut și frumos, sau din pricina valorii lor lăuntrice. El invită numai pentru un loc în casa sa pe aceia, cari cași Avraam, au o credință adevărată și statornică față de el. După ce aceștia au primit o invitație, trebuie să-și păstreze neprihănirea, și anume sub condițiuni neprielnice. El alege și favorizează pe aceia, cari sunt mânași de un devotament neegoist față de el, de a face un serviciu credincios în numele lui. În toate is-

pitele și strămătorările, de care au parte aceștia în drumul lor către împărăție, și cari se abat peste ei în urma dușmăniei din partea lui Satan și agenții lui, Iehova arată lămurit, că el va păzi pe toți aceia cari continuă să-și dovedească iubirea față de el. (Psalm 145:20). Această învățătură importantă o conține îndeosebi cartea Rut și cartea Estera.

„Cristos Isus este acum ridicat la cel mai înalt loc în casa lui Dumnezeu; și casa aceasta este capitala organizației sale atotcuprinzătoare. Iehova va primi în casa sa pe unșii lui, cari vor rămânea credincioși neconțenit față de el, își păstrează neprihănirea față de el și vor continua să-și aducă predarea lor plină de dragoste, și va lăsa să locuiască acolo pentru totdeauna, unde ei vor continua, să privească frumusețea de nedescris al lui Iehova, să învețe în veci dela el și prin toate veacurile fără sfârșit să-l laude și să-l preamărească. (Sfârșit).

Intrebări pentru studiul berean

Alin. 1. Cui s'a dat porunca din Isaia 58:1? Cine este poporul meu? Cine este „casa lui Iacob”? În ce scop s'a dat avertismentul? Amintește una din calitățile regulilor lui Iehova pentru aceia, cari devin membrele casei sale. Cum se poartă Iehova în ce privește ascultarea față de orânduirile sale, cu aceia, cari au încheiat un legământ de sacrificii, să facă voia lui, și pe cari i-a invitat la împărăția sa? Unde găsim în locul acesta a dramei Rut, pe fiecare persoană, care are o parte din dramă? Arată rolul, pe care l-a jucat aici Boaz, și ce a preumbrat.

Alin. 2, 3. Descrie chestiunea, care a făcut necesar, ca procedura de judecată să aibă loc acolo. Cum a adus Boaz chestiunea înaintea rudeniei mai apropiate, și care a fost scopul? Cum s'a împlinit această parte a icoanei?

Alin. 4, 5. A putut rudenii de aproape să spună, că nu a știut de datorința sa? Explică în ce măsură a fost amestecată Rut în afacere considerând că Boaz nu a amintit decât pe Naomi cu privire la răscumpărare. Ce este ilustrat aici prin purtarea lui Boaz în spre binele Naomei și Rut?

Alin. 6, 7. Cum a cugetat rudenii de aproape procedeul răscumpărării pământului. Fă o aplicare a acestei părți a dramei.

Alin. 8, 9. Ce profunere următoare a făcut Boaz rudeniei apropiate? Ce fapte importante au fost arătate în aceasta cu privire la interesele Naomei și Rut, și că ele au preumbrat profetic o clasă a poporului lui Dumnezeu? Ce este ilustrat prin relația lucrului Ilie cu a lui Elisei, și prin afacerea profetică din Rut 4:5? Arată, ce se prezice prin aceasta.

Alin. 10, 11. Ce a fost prezis despre motivul dat de rudenii de aproape, pentru ce nu a voit să răscumpească pământul pentru sine? Ce defavoare s'ar fi iscat pentru el după părerea lui, dacă ar fi con-

tractat răscumpărarea? Explică, cum a fost cunoscută clar clasa „rudeniei apropiate” în împlinirea profeției acesteia.

Alin. 12, 13. Compară aici poziția rudeniei de aproape cu a „servului cu un talant” într-o pildă răstăită de Isus despre împărăție. Adu texte scripturale, cari arată motivul, pentru care Iehova nu a lăsat să se amintească numele rudeniei apropiate.

Alin. 14. Explică procedura legală, ce s'a dat Izraelului, ca să pedepsească pe unul, care se codește să ia în căsătorie văduva fratelui său mort. Explică atitudinea profetică a lui Boaz, când a îndeplinit datorința, pe care a nesocotit rudenii de aproape.

Alin. 15—18. Explică folosirea metodei, prin care rudenii de aproape a confirmat abdicarea lui de dreptul de răscumpărare. Aplică icoana profetică preumbrată aici.

Alin. 19, 20. Intrucât descopere raportul în versul 9 că Rut ar fi fost cuprinsă în răscumpărare? Pentru ce? Care este apoi scopul cuvintelor lui Boaz din versul 10? Ce s'a întâmplat cu partea de moștenire a Orpei? Pentru ce? Ce este ilustrat în icoană prin aceasta? Explică deci motivul îndoit pe baza căreia fiul lui Boaz și Rut va avea aspirație la aceea, ca să îplinească promisiunea lui Iehova făcută casei lui Iuda despre împăratul lui Izrael.

Alin. 21—23. Compară Rut 4:9, 10 și Malachi 3:1, 5 și explică faptele cari dovedesc, că aceste profeții s'au împlinit sau, că sunt în curs de împlinire.

Alin. 24, 25. Explică împlinirea versului 11. Ce lecțiune importantă conține versul 12 și 13?

Alin. 26. Ce se arată prin aceea că Rut a intrat în această nouă împrejurare? Arată intrucât corespunde cu aceasta Apocalips 19:9 și Isaia 62:2, 4, 5.

Alin. 27—29. Motivează faptul, că Naomi a fost felicitată în locu lui Rut. Cum este referire aici la Rut?

Ce a fost preumbriră aici prin relația comună a Naomei și Rut față de Boaz? Arată, dacă Rut a posedat ceva, ce a contribuit la aceea, s'o aducă în favoarea lui Dumnezeu. Explică icoana profetică, care prin credințioșia lui Boaz și mai departe prin credințioșia Naomei și Rut a fost arătat. Explică expresiunea „Numele lui să fie mărit în Izrael!” Care a fost aici atitudinea profetică a Naomei și Rut? Alin. 30, 31. Explică cu referire la versul 15 a) prezicerea profetică despre Boaz; b) despre Rut. Alin. 32, 33. Explică însemnătatea și arată împlinirea expresiunea a) „Vecinele dădură copilului nume”; b) „Un fiu s'a născut Naomei și ele-i dădură numele Obed.” Alin. 34, 35. Urmărește pomul familiar al lui Boaz, și fii atent la raportul diferitelor fapte a fiecărei generațiuni. Alin. 36, 37. Raportează faptele despre Tamara, Rahab și Rut, care explică motivul pentru ce a păzit Dumnezeu pe ele și a lăsat ca numele lor să figureze în Cuvântul său. Alin. 38. Citează fapte, care se referă la aceea, că raportul despre pomul familiar dintre Obed și Isai, a fost deplin așa cum este redat în cartea Rut. Alin. 39—41. Ce este înțeles azi clar ca un scop a) în evenimentele păzite de Dumnezeu, care sunt raportate în cartea Rut? b) în aceea, că Dumnezeu a raportat despre aceste evenimente? Explică desvol-

tarea continuă a scopului lui Dumnezeu dela Avraam până la Pereș. Ce se arată prin faptul, că în raportul genealogic a cărtii Rut nu se amintesc deloc generațiuni de mijlocire? Care este dovada, că Satan a căutat să facă turburări în pomul familiar a seminției Iuda? Arată exemple ilustre, unde Iehova și-a justificat Cuvântul promisiunii sale de a păzi linia genealogică regală.

Alin. 42, 43. Ce o formează pe casa lui Iehova, despre care este vorba aici? Cine sunt aceia, cari au intrat în casa aceasta? Cum au intrat? Sub ce condițiuni? Cum au fost ei preumbriri prin Rut și prin calea apucată de ea? Care ar fi fost rezultatul pentru Naomi și Rut, dacă ar fi rămas supuse hotărârii rudeniei apropiate? Ce clasă și ce activitate au fost ilustrate în relația aceasta prin rudenția apropiată și purtarea lui față de Naomi și Rut?

Alin. 44. Care sunt faptele importante accentuate și clarificate prin cărțile Estera și Rut? Care este lecțiunea cea mare învățată îndeosebi din ea?

Alin. 45. De ce mare favoare se bucură azi cei unși de Dumnezeu? Ce este moștenirea glorioasă, ce-i așteaptă; și sub ce condițiuni li se va da privilegiul, ca să între în moștenirea aceea?

W. T. din 1. Decembrie 1932.

Părtași în Impărăție

CÂND Isus a petrecut pe pământ, unsprezece bărbați au fost în strânsă legătură cu el. Aceștia au fost învățăceii lui credincioși. El le-a spus, că vor fi împreună cu el în împărăția lui viitoare. Isus a zis, că Iehova, părintele său pentru acest scop i-a dat oamenii aceștia. Fi-vor și alții în legătură cu Isus în împărăția cerurilor?

Înainte ce Isus și-a sfârșit serviciul lui pământesc, a dat de înțeles învățăceilor săi, că el pleacă. În Ioan 13:36 citim: „Doamne, i-a zis Simon Petru, unde te duci? Isus i-a răspuns: Tu nu poți veni acuma după mine, unde mă duc eu, dar mai târziu vei veni.”

În urmă a vorbit Isus către învățăceii lui: „Eu mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce mă voi duce și vă voi pregăti un loc, mă voi întoarce și vă voi lua cu mine, ca acolo unde sunt eu, să fiți și voi”. (Ioan 14:2, 3) O rugăciune rostită îndată după aceea a lui Isus, arată, că acești învățăcei credincioși nu erau o oarecare parte a organizației Diavolului. În rugăciune a vorbit către Dumnezeu: „Le-am dat cuvântul tău; și lumea i-a urât; pentru că ei nu sunt din lume, după cum eu nu sunt din lume. Nu te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău. Ei nu sunt din lume, după cum nici eu nu sunt din lume.” Ioan 17:14-16.

Isus Cristos a predat acestor bărbați credincioși o lucrare, cu privire la pregătirea pentru domnia nouă a dreptății, ceea ce se dovedește prin cu-

vintele sale următoare: „Cum m'ai trimis tu pe mine în lume, așa i-am trimis și eu pe ei în lume.” (Ioan 17:18) Apoi s'a rugat nu numai pentru acești unsprezece bărbați credincioși, ci și pentru toți ceilalți, cari vor veni la credință în timpul pregătirii domniei noi: „Și mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în mine prin cuvintele lor. Mă rog, ca toți să fie una, cum Tu, Tată ești în mine și eu în tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă, că tu m'ai trimis.” — Ioan 17:20, 21.

Dumnezeu a uns pe Isus de domnitorul nevăzut al lumii, și din cuvintele lui Isus arătate mai sus, se dovedește dorința lui, ca să facă pe acești credincioși părtași la domnia sa. „A fi una” înseamnă desigur, că Iehova Dumnezeu este marele împărat și domnitor; că Isus Cristos este Regele, ca să domnească în numele lui Iehova; și că aceia, cari vor deveni una cu el și cu Tatăl său, trebuie să aibă o parte la domnia aceea de dreptate și astfel sunt una cu Dumnezeu și Isus.

În armonie cu toate cele prezise dinainte, a scris profetul: „Luați aminte și veniți la mine, ascultați și sufletul vostru va trăi; căci eu voi încheia cu voi, un legământ vecinic, ca să îndăresc îndurările mele față de David.” Dacă îndurarea în înțelesul acestui text înseamnă, o iertare nemeritată față de o creatură imperfectă sau păcătoasă, atunci această parte a cuvintelor scrip-

turale nicidecum nu se poate aplica la Isus Cristos, deoarece el întotdeauna a fost desăvârșit, și nu a făcut nici o greșală, așa dar nici nu era de lipsă să i se acorde o îndurare plină de milă. Însă aceia, cari sunt chemați afară din mijlocul oamenilor imperfecti, ca să fie partași lui Isus Cristos, trebuie să primească astfel de îndurări, deoarece sunt imperfecti și adesea gresesc; și pentru aceasta au promisiunea iertării și a îndurării lui Dumnezeu prin Cristos Isus. — 1: Ioan 1: 9; 2: 2.

Alte traduceri luminează mai bine textul acesta. „Septuaginta” îl redă dupăcum urmează: „Promisiunile îndurate față de David, care sunt sigure.” Traducerea engleză Rotherham, spune: „Bunătățile, asigurate pentru David.” Biblia paralelă spune: „Care fac statornice îndurările lui David.” Tovarășii Unsului, fac o parte din el, și astfel sunt cuprinși în numele David, iubitul. Scriptura adesea se referă la acești imperfecti, ca la o parte a Iubitului. Profetul de exemplu spune: „Dumnezeule, tu cunoști nebunia mea, și greșelile mele nu-ți sunt ascunse.” (Psalm 69: 5) Versurile dela șapte până la nouă a aceluiaș psalm arată, că cuvintele în versul 5 se referă la Cristos Iubitul lui Dumnezeu, și natural că se aplică la membrele corpului sau tovarășii Unsului. Dacă profetul Isaia spune: „Căci voi încheia cu voi un legământ vecinic, ca să întăresc îndurările mele față de David,” aceasta este fără îndoială o aluzie la bunătatea extraordinară a lui Iehova, ce a plăcut să întindă Iubitului său. O astfel de bunătate și dar de iubire este la fel îndurarea, deoarece aceste îndurări nu sunt hotărâte prin cerințele dreptății. Astfel urmează din aceasta, că „îndurările față de David” înseamnă bunătatea extraordinară a lui Iehova, pe care o arată față de aceia, pe cari îi îndreptățește, îi aduce în corpul lui Cristos și-i unge cu spiritul său.

Profetul lui Dumnezeu spune: „Voi toți cei însetați veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată! De ce căutăriți argint pentru un lucru, care nu hrănește? Pentru ce vă dați câștigul muncii pentru ceva, care nu satură? Ascultați-mă dar, și veți mânca ce este bun, și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase. Lăsați aminte și veniți la mine, ascultați și sufletul vostru va trăi; căci eu voi încheia cu voi un legământ vecinic, ca să întăresc îndurările mele față de David.” — Isaia 55: 1—3.

Desigur, că aceste cuvinte a profetului se referă la unșii lui Dumnezeu, în cursul periodului, în care se predică evanghelia ca o invitație, și fie auzită, să se creadă și să devină partași cu Isus Cristos.

Prin profetia săi, Dumnezeu arată, calea pe care trebuie să umble aceia, cari doresc să ia parte la legământul vecinic al lui David și să primească îndurarea lui Dumnezeu. Profetia începe, cu

provocare către aceia, cari au urechi de auzit, ca să ia seama. Profetul se pune în spirit în timpul Rusalilor, și cuvintele sale: „Veniți toți cei însetați, veniți la ape” răsună în tot timpul sacrificiului. Isus a poruncit, ca evanghelia să fie predicată tuturor națiunilor, atât iudeilor, cât și păgânilor. (Matei 28: 19) Aceasta nu înseamnă ceace alții au cugetat greșit, ca să convertească pe toți oamenii depe pământ, ci este o strigare pentru alegerea aceloră, cari trebuie să fie aduși aduși în legământul vecinic și să fie făcuți partași cu Mesia.

În ziua cea mare de sărbătoare s'a ridicat Isus și a strigat: „Dacă însetează cineva, să vină la mine și să bea. Cine crede în mine, din gura lui vor curge riuri de apă vie, cum zice Scriptura.” (Ioan 7: 37, 38) Aceste cuvinte de invitație au început să se aplice dela Rusalii. Că invitarea aceasta este îndreptată către aceia, cari cred în Isus Cristos și îi vor urma, este arătat prin următoarele cuvinte ale lui Isus: „Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apă, pe care i-o voi da eu se va prefăce și el într'un izvor de apă, care va ține în viața vecinică.” (Ioan 4: 14) Aceste cuvinte a profetului lui Dumnezeu se referă la aceia, cari însetează și caută pe Dumnezeu, dacă l-ar găsi pipăind, și cari au o dorință onestă și sinceră, să vină în armonie cu Dumnezeu.

Profetul continuă: „Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați fără bani și fără plată.” (Isaia 55: 1) Cum se poate cumpăra fără bani și fără plată? Fără îndoială, că aceasta se referă la faptul, că Iehova primește pe om în baza îndreptățirii prin credință în sângele vărsat al Mântuitorului, și apoi prin concepere și ungeră îl conduce în bogăția casei fiilor lui Dumnezeu. Prețul părtașirii lui la toate lucrurile dumnezeiești bune a Domnului este jertfirea a tot ceace posedă cel îndreptățit. Îndreptățirea aceasta însă a primit-o fără să fi plătit ceva pentru ea. Prețul va fi pus în sarcina lui Isus. Astfel îndreptățirea se poate câștiga fără bani și fără plată, întrucât este vorbă de omul natural. Cel ce este astfel îndreptățit din partea Domnului și primit, și în felul acesta cumpără fără bani și fără plata, va fi invitat, să mănânce, să cumpere lapte și vin și să se bucure de ele. Desigur, că laptele și vinul se referă la ceva, ce aduce bucurie și prosperitate. Concluzia finală din aceasta, este aceea că vinul și laptele se referă la promisiunile scumpe date celor concepuți de spirit și la bucuriile serviciului Domnului, care este fructul vișei adevărate. — Ioan 15: 8.

Versul al doilea a profetiei sună: „Pentru ce căutăriți argint pentru un lucru care nu hrănește? De ce vă dați câștigul muncii pentru ceva care nu satură? Ascultați-mă dar și veți mânca ce este bun, și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase.” (Isaia 55: 2) Oamenilor multe învățături li s'a imbiat spre crezare, despre cari se susținea, că ele ar duce la viață. Adversarul multe

lucruri greșite a pus în vederea oamenilor prin aceia, cari îl reprezentaseră. Mulți dintre aceia, cari au căutat calea vieții, au fost amăgiți de viclenia adversarului nelegiuit. Pentru aceea întrebă profetul: „De ce cântăriți argint pentru un lucru care nu hrănește?” Isus a zis: „Eu sunt pâinea vieții.” Nimenea nu poate să primească viață, dacă mănâncă altă pâine. Care caută pe Domnul va fi învital cu aceasta, ca cu sinceritate să-l asculte, să mănânce pâinea vieții și să se bucure de puterea ce va primi din dânsa. În armonie cu aceasta spune psalmistul, vorbind pentru Dumnezeu: „Ascultă flică, vezi și pleacă-ți urechea: uită pe poporul tău și casa tatălui tău! Și atunci împăratul îți va pofti frumusețea. Și fiindcă este Domnul tău, adu-i închinăriunile tale.” — Psalm 45:10, 11.

Cei ce fac o parte din Cristos, care părăsesc tot ce au avut în lume și cu încredere în meritul Mântuitorului să predau cu totul lui Dumnezeu, primesc ocazie să câștige viață pe faza dumnezeiască. Isus a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele mele, și crede în Cel ce m'a trimis, are viață vecinică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” — Ioan 5:24.

Aceea a fost de fapt evanghelia, care a fost predicată de martorii credincioși ai Domnului în cursul yârstei creștine. Mesagiul a atras atenția asupra lui Isus Cristos și asupra lui ca cel răstignit. Ea a dat ocazie, acelor, care odinioară au arătat dorința să cunoască voia Domnului și s'o facă, ca să se despartă de lume, să caute pe Dumnezeu și să umble în pașii Domnului Isus. Rezultatul amăsurat împrejurărilor al călcării acestei căi, Dumnezeu a lăsat să se scrie cum urmează de profetul său: „Luați aminte și veniți la mine, ascultați, și sufletul vostru va trăi: căci eu voi încheia cu voi un legământ vecinic, ca să întăresc îndurările mele față de David.” (Isaia 55:3) Îndurările deosebite față de David sau bunătatea neobișnuită a lui Iehova, este așadar împărtășită tuturor, cari se consacrează pedepșin să facă voia lui Dumnezeu. După conceperea și ungerea lor, vor fi luați în legământul, care este pentru ei asigurarea, că ei, dacă sunt credincioși vor fi făcuți părtași ai naturii dumnezeiești și trebuie să fie asemănători lui Isus Cristos; pe mai departe, ca ei vor fi comăștenitori și tovarășii lui în împărăția sa; și ei vor șede pe tronul său, și pentru totdauna vor fi primitorii celor mai alese binecuvântări ai lui Dumnezeu.

Apostolul Petru declară, că Cristos Isus este plăcra de unghi care a fost așezată în Sion, și că tovarășii adevărați ai lui Isus sunt pietre vii, cari ca membrele Sionului sunt zidiți în el. Din Scriptură reasă clar, că Sionul este organizația lui Dumnezeu sau stăpânirea sfântă sau clasa domnitoare. „Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a lui, și a zis: Acesta este locul meu de odihnă pe veci; voi locui în el, căci l-am dorit.” — Psalm 132:14, 11.

Dumnezeu a trimis pe Isus la iudei, și astfel

dându acestora prima ocazie, ca să intre, în legătură cu Fiul său iubit în Sion. Preoțimea evreiască a respins și a persecutat pe Isus și a îndemnat și pe popor sau pe națiune, ca să-l respingă. Isus s'a adresat preoțimei evreiești cu cuvintele profetului, și le-a spus, că el este piatra de temelie a Sionului, a pietrei prețioase, pe care au respins-o, și în urmă a adăugat: „Deaceia vă spun, că Impărăția lui Dumnezeu va fi luată dela voi, și va fi dată unui neam, care va aduce roadele cuvenite.” (Matei 21:43) Aceasta este o dovadă convingătoare, că preoțimea evreiască niciodată nu va avea parte la Impărăția dreaptă a lui Dumnezeu.

Petru a vorbit către tovarășii credincioși ai Măestrului și a zis: „Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat, ca să fie al lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v'a chemat din întunec la lumina sa minunată: pe voi, cari odinioară nu erați un popor, dar acuma sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi cari nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare.” — 1. Petru 2:9, 10.

Aceștia sunt aceia, cari amăsurat cuvintelor apostolului Petru sunt pietre vii, cari vor fi zidiți ca membrele Sionului. Profetul Isaia spune, întorcându-se iarăși către aceia, cari au fost chemați, ca să ia parte cu Isus Cristos la împărăția sa: „Intr'adevăr vei chema neamuri, pe cari nu le cunoști, și popoare cari nu te cunosc vor alerga la tine, pentru Domnul, Dumnezeul tău, pentru sfântul lui Izrael, care te proslăvește.” (Isaia 55:5) Cuvântul „tu” din acest text Scriptural se referă la Sion sau la „națiunea sfântă”, capul căreia este Cristos Isus, și acesta cheamă pe celelalte națiuni, peste cari va domni Cristosul. Cu toate acestea toate națiunile în cursul acestei stăpâniri foarte potrivit pot fi însemnate cașicum ar fi o singură națiune. — Isaia 55:5; Fapte 17:26.

Națiunile depe pământ nu au avut nici o cunoștință despre Sion și despre însemnătatea ei. Dacă popoarele vor ajunge acolo, ca să știe, că Sionul este organizația lui Dumnezeu, și că binecuvântarea lor va veni din Sion, al cărei cap este Cristos, atunci se va întâmpla ceea ce zice profetul: „Neamuri pe cari nu le cunoști, vor alerga la tine, pentru Iehova, Dumnezeul tău.” Ei vor „veni spre Sion cu cântece de veselie” a plăcerii pe buzele lor, și ei vor căuta calea care-i va conduce la armonia cu Dumnezeu și la binecuvântările sale, și vor învăța, că orice vine dela Cristos, capul Sionului. Poporul va cunoaște, că Dumnezeu a glorificat pe cei ce i-a luat în legământul său, și că Sion, este instituția, care va distribui binecuvântările poporului. Astfel Scriptura lasă de cunoscut clar, că profeția, care începe cu strigătul „Voi toți cei însetați veniți la ape”, nu este îndreptat la „cei ce voesc”, și nici la timpul domniei de o mie de ani a lui Cristos, ci este îndreptat către aceia, cari au o ureche de auzit și îndecursul timpului de sacrificii, timpul primirei Domnului, au credința lui Avraam.

Lucrul de pregătire la împărăția cea dreaptă s'a întins pe un period lung, până la vremea, când Cristos Isus a primit însărcinarea din partea Părintelui său, ca să înceapă acțiune contra lui

Satan, cel rău și să-și întemeieze împărăția de dreptate, care astăzi e în activitate.

W. T. din 1 Decembrie 1913

Texte săptămânale pe Ianuarie și Februarie

„Să ungi pe Iehu, fiul lui Nimși ca împărat peste Izrael.” — 1. Regi 19:16.

Dela vremea, când Iehu a fost uns, și până la executarea însărcinării dumnezeiești, a arătat în umbră lucrul campaniei de pedeapsă, care trebuie să aibă loc în „ziua Domnului” prin Isus Cristos, executorul suprem al lui Iehova, și la care vor lua parte membrele sale în mărire, maideparte ră-mășița, sau membrele corpului său care petrec încă pe pământ, precum și oștile sale de ingeri sfinți. Lucrul Iehu merge paralel cu lucrul, o-

mului îmbrăcat în in, care avea la coapse o călimară” preumbrit prin profeția lui Ezechiel (capitolele 9 și 10), căruia a fost poruncit, să facă un semn pe frunțile oamenilor și să risipească cărbuni aprinși peste cetate; pe maideparte cu lucrul celor șase bărbați înzestrați cu unelte de nimicire, și cari au urmat omului îmbrăcat în in și cari au nimicit orașul. Lucrul lui Iehu a servit justificarea Numelui lui Iehova.

„li voi da o piatră albă, și pe piatra aceasta, este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni decât acela care-i primește. — Apocalips 2:17.

„Piatra albă” nu se dă unei singure persoane, ci clasei servului credincios. Ea este un semn al aprobării lui Dumnezeu sau semnul oficial al acestei clase ca servul sau reprezentantul său. Iehova își dă votul prin Isus Cristos în favoarea lor, și Cristos întinde îndurarea aceasta clasei acesteia, dându-i piatra albă. O astfel de însemnare oficială și autoritativă va fi acuma cunoscută și

înțeleasă exclusiv numai din partea acelorora, cari au primit piatra, votul sau aprobarea lui Iehova. Numele nou este scris pe piatră, și aceasta înseamnă, că Iehova onorează pe clasa aceasta cu marele privilegiu, să poarte numele său, să aibă o pricepere clară despre el și scopul său și aceasta s'o transmită oamenilor.

„Mă rog, ca toți să fie una, cum Tu Tată ești în mine și eu în țina ca și ei să fie una în noi, pentruca lumea să creadă, că tu m'ai trimis.” — Ioan 17:21.

Organizația lui Iehova după ce va fi completă trebuie să fie în unitate deplină, pentruca Numele și Cuvântul său să fie justificate pe deplină. Aceasta înseamnă, că toate creaturile cerești și cele pământestii, care au fost făcute o parte, a acestei organizații și rămân în starea aceasta trebuie să fie în unitate deplină. Aceia cărorora s'a dat promisiunea lui Dumnezeu și cu cari s'a încheiat legământul pentru împărăție trebuie

să se dovedească credincioși și trebuie să fie aduși în deplină unitate cu Cristos Isus și cu Dumnezeu. În scopul acesta s'a rugat Isus pentru ei. El nu s'a rugat, ca numai un loc de onoare să li se rezerveze, ci pentruca în organizația lui Dumnezeu să fie făcuți una și aduși la unanimitate, desăvârșită, chiar așa după cum Iehova și Isus sunt una și în unitate desăvârșită, pentruca întreaga creațiune să știe că Iehova este Dumnezeu.

„In aceeaș vreme va fi un drum, care va duce din Egipt în Asiria: Asirienii se vor duce în Egipt și Egiptenii în Asiria... Domnul oștirilor îi va binecuvânta.” — Isaia 19:23—25.

Nimenea nu poate să pășească cândva pe calea înaltă, numai după ce a fost curățit. Egiptul și Asiria preumbresc pe elementele popoarelor de pe pământ, cari au format o parte a organizației lui Satan. Milioanele, cari vor fi trecute prin timpul de mare strâmtorare a Armagedonului, ca prima ocazie li se va da, să se consacreze pe deplin lui Dumnezeu și să pășească pe „cale”; în urma a-

ceia, cari acuma sunt morți, vor ieși din morminte și vor primi învățătură cu privire la aceea, cum pot să pășească și ei pe „cale”. Toți aceștia mai întâi trebuie să se predea cu totul lui Dumnezeu. Deoarece membrele rămășiței sunt cei rămași pe „cale” și servesc de exemple oamenilor, vor veni în ajutorul oamenilor, ca după Armagedon să caute spre „calea” înaltă.

„Ca să se arate că Domnul este drept. El stâncă mea în care nu este nelegiuire.” — Psalm 92:15.

„Timpul a sosit pentru a duce la rezolvare definitivă întrebarea de discuție care stă în picioare de multe secole, precum și timpul, când creațiunea întregă trebuie să cunoască, că Iehova este marele Dumnezeu, și că afară de el nu există altă stâncă. Faptul, că în zilele noastre Iehova a atras atenția alor săi asupra faptului că El este stâncă puternică, este o dovadă pe mai departe, că noi trăim acum în zilele din urmă, și că fiii cre-

dincioși ai lui Dumnezeu acum trebuie să fie martorii lui credincioși de pe pământ și trebuie să vestească altora Numele și faptele sale. Timpul a sosit, când omenirea trebuie să cunoască, că Iehova este Dumnezeu. Numai unșii care sunt martorii lui Iehova, se vor reține de la idolatria de om, vor preamări Numele lui Iehova și vor da în știere oamenilor, că el este singurul și adevăratul Dumnezeu atotputernic.

„Fiul omului, întoarce-te cu fața spre Gog, din țara lui Magog, spre Domnul Roșului, Meșecului și Tubalului, și proorocește împotriva lui!” — Ezechil 38:2.

Iehova nu lasă pe unșii săi în neștiință despre Satan și reprezentanții, de cari se folosește Satan, și pe cari îi va folosi și mai departe la încercarea lui de a stârpi pe poporul lui Dumnezeu. Iehova învață pe fiii săi credincioși despre tactica dușmanului și apoi îi invită ca să proorocească împotriva dușmanului, înainte ce se pune în acțiune, ca să-i nimicească. Gog este un prinț al organizației lui Satan; el natural că este nevăzut pentru

ochii omenești și posibil că are puterea, ca să se intrupeză în trup omenească. Țara Magog ilustrează simbolic împărăția spirituală și nevăzută a lui Satan și cuprinde pe Gog și pe ingerii căzuți înăuntrul secției sale în organizația satanică, și aceștia „domnesc peste întreg pământul”. Este evident, că Gog pune la cale o conspirație împotriva poporului unș al lui Dumnezeu.

„Și împrejurul tronului erau douăzecișipatru alte tronuri, și pe tronuri am văzut pe cei douăzecișipatru de bătrâni șezând, îmbrăcați cu vestimenta albe, și având pe capetele lor cununi de aur.” — Apocalips 4:4.

Cine sunt acum în adevăr bătrâni în organizația lui Iehova? Răspunsul scriptural sună: Toți credincioșii cari au fost făcuți membre a organizației principale a lui Iehova, cu includerea rămășiței, care se află acum pe pământ și continuă să fie credincioasă până în vecie. Toți aceștia în adevăr sunt bătrâni, nu pentru că cineva ar fi volat pentru ei, ci pentru că ei din pricina

credincioșiei lor față de Dumnezeu și împărăția sa au progresat și au ajuns maturi. Astfel au fost aduși la plinătatea vârstei de bărbat în Cristos Isus. Ei au fost aduși în o stare de unitate și maturitate. Toți aceștia sunt unitari în cunoștința Domnului, în credința și în serviciul Domnului. Această unitate sau unire s'a ivit aproximativ în jurul timpului revărsării a doua a spiritului sfânt

„Și toți locuitorii Egiptului vor ști, că eu sunt Iehova, pentru că au fost o proptea de trăsție pentru casa lui Izrael.” — Ezechil 29:6.

Comerțul mare (Egipt) a fost o vargă și o proptea pentru casa tipică Izrael, și varga și proptea aceasta trebuie să fie zdrobite. Iehova niciodată nu a dat binecuvântarea sa oareșcărei încercări a poporului său, ca să aplice metodele comerțului mare pentru a câștiga bani pentru lucrul de mărturie. Dimpotrivă este fapt, că fiecare, care cu pretextul, că vrea să câștige bani pentru ajutorarea lucrului Domnului, a căutat să se folosească de astfel de metode, a fost prins în cursă. Spiritul de comerț s'a dovedit ca ciurma

pentru poporul lui Dumnezeu. Care tot mereu a fost încercat în comerț, a ajuns păgubit, și mulți s'au scufundat în mare. Iehova Dumnezeu singur este susținătorul și ajutorul sigur a poporului său și a cauzei sale. Niciunul din poporul lui Dumnezeu nu are drept să se bazeze pe vre-o creatură a organizației lui Satan. Lecțiunea aceasta trebuie pusă în vedere atât comerțului mare, cât și acelor, cari afirmă că sunt poporul lui Dumnezeu.

Scrisori interesante

„Amenințați” cu expulzare

Iubite frate Rutherford!

Azi după amiază am avut o experiență în legătură cu înaintarea adevărului în continentul African, pe care ți-l comunicăm de îndată.

Sunt deja șase luni, decând au fost mișcați din cap până în picioare, cu ocazia conferinței anuale ținută împreună cu ceilalți ai tăi la Capetown, când prima dată am auzit în Africa vorbirea ta pe radio despre „Iehova”. De atunci am apucat maideparte spre nord, pentru a avea o parte la vestirea mesagerii împărăției și în nord.

Dela Mai începând Domnul așa a îngrijit lucrul nostru, că am putut să plecăm maideparte spre nord pe drumul Cap-Cairo, care a fost făcut de arhitectul imperiului Britanic, Cecil Rhodes.

Cu toatecă Diavolul multe piedeci ni-a pus în cale — odată a fost amenințați să ne expulzeze din Rhodezia de sud, și în Rhodezia de nord nu au voit la început să ne îngăduie intrarea, — cu toate acestea totuși am lucrat tot ținutul Livingstone. În săptămâna mărturiei de 200.000 oare, ne-am ridicat cortul la cascadele mari a râului Zambezi, și în săptămâna aceasta am avut unele experiențe minunate în timp ce am pus mărturie stăpânitorilor și poporului de rând. La urmă am auzit azi după masă în Johannesburg vorbirea ta pe radio despre „Biblie”. Acuma ne găsim cam la 2000 mile înăuntrul marelui continent African, aproximativ o treime din drumul care merge spre Cairo.

Vorbirea am ascultat-o în locuința unui tânăr amator de radio, care are un aparat de radio. El a avut o hartă universală a stațiilor de radio. Puținele stațiuni de radio depe continentul African pelângă dese stațiuni din America și Europa sunt foarte neînsemnate... Cu toate acestea nu este minunat oare, că solia adevărului este transmisă în mod regulat peste jumătate din stațiunile Africane și într'un oraș atât departe ca Livingstone se poate auzi clar.

Tânărul amator de radio azi este în posesiunea „Justificare I” „Guvernare” și „Împărăție”.

Nu putem să încheiem scrisoarea iubite frate Rutherford, fără să nu-ți spunem ce bucurie mare ne-a cuprins când în „Watchtower” din 1 Iunie am citit, că „Justificarea II și III” sunt deja la lipar, și că în acele nu numai Ezechiel, dar și icoana lui Iehu ni s'a lămurit. Ce bun este Părintele nostru din cer, că te folosește pe tine, ca să dai hrana la timp! Noi vom mai avea de așteptat două luni lungi, pânăcând cărțile vor sosi în țara aceasta. Totuși la serviciul plin de bucurie a împărăției cu alții, cari sunt mai departe de aici în continentul African, nu vor fi lungi pentru noi.

Rugăm pe Iehova ca să binecuvinteze și pe maideparte lucrul tău credincios pentru El și Fiul său cel mare.

Al tău frate și a ta soră în serviciul său fericit.

P. și L. de Jager, pioneri, Rhodezia de nord.

Fără de faptele amintite în scrisoarea de față, este interesant a vedea, cum a binecuvântat Iehova lucrul mărturiei, și cum pe de altă parte vorbitorul dușmanului dela „reședința fiarei” a dat o mărturie falsă, care a fost răspândită în lung și lat, și care a sunat cum urmează:

Africa de sud trebuie să expulzeze patru misionari Americani.

London la 29 Mai. Patru misionari americani vor fi deportați mâine din Africa de sud, deoarece autoritățile se tem, că prin predicile lor se poate trezi nemulțumire între populația băștinașă. Așa ne spune un raport din Johannesburg. Telegrama raportează, că misionarii, cari au venit în Africa provăzuți cu legitimații eliberate de Watch Tower Bible and Tract Society, sunt P. de Jager, M. de Jager, S. Nashali și A. Nisbet.”